

[Ole Olsen.]

det synes jeg er en kedelig stramning af loven, som man godt kunne have undværet. Nu lader det til, at den bliver vedtaget, men jeg vil ligesom fru Aase Olesen sige, at det bliver jo jævnt hen umuligt at holde øje med, om den bliver overholdt. Jeg håber i hvert tilfælde, at handelsministeren kan forsikre om, at man ikke vil drive alt for intens jagt på disse frisørsaloner. De kan jo gå ud at frisere ude, det er ikke forbudt, men de må altså ikke tage folk ind i deres parcelhuse og frisere dem. Jeg tror, det er et tab for en del af kunderne også, hvis de ikke kan få denne behandling.

Ændringsforslag nr. 7 kan vi stemme for, og ændringsforslag nr. 8 har vi været medforslagsstillere til. Man kan nok synes, det er et ejendommeligt sammenrend af partier, der er kommet her: fremskridtspartiet, radikale venstre, konservative folkeparti og socialistisk folkeparti. Jeg skal ikke begynde at undersøge nyre og sjæl hos de andre partier og se, hvad årsagen er til, at de er enige med os i det her. Jeg synes, det centrale i det forslag, som vi fremsætter her, er, at vi ikke vil være med til at kriminalisere noget, som, så vidt vi kan se, ikke strider mod folks retsbevidsthed.

Længe inden jeg kom ind i denne her sal, kan jeg huske, at jeg undrede mig meget over licitationsloven, hvor man kriminaliserer det at indhente nogle underhåndstilbud. Jeg har aldrig kunnet forstå, at det skulle stå klart for folk, at det måtte man ikke. På samme måde kommer man her med § 10, stk. 2, og kriminaliserer noget, som vistnok ikke strider imod den almindelige retsbevidsthed. Nu er den handel, som er indgået mellem socialdemokratiet og venstre, selvfølgelig en meget god handel, idet det ikke bliver nær så slemt, som det var tidligere. Forskellen mellem det nu foreslåede § 10, stk. 2, med den udlægning, handelsministeren havde givet, og det, at den helt falder væk, tror jeg ikke bliver så forfærdelig stor, men vi vil altså stadig væk foretrække, at § 10, stk. 2, forsvinder fuldstændigt.

I konsekvens af det vil det jo være rimeligt, om vi undlader at stemme om selve § 10, stk. 2, når socialdemokratiet og venstre nu går hen og vedtager den.

De sidste ændringsforslag kan vi selvfølgelig tiltræde.

Jeg kan ikke tilbageholde en vis surhed over for fremskridtspartiet. Nu var jeg kommet herop på talerstolen i dag, og nu glædede jeg mig sådan set til, at jeg kunne få lov til at være venlig — efter alt det uvenlige, der blev sagt tidligere til fremskridtspartiet i dag. Og så går man pludselig hen her under anden behandling og meddeler, at man altså ikke kan finde ud af at stille de ændringsforslag. Jeg synes, det er en for dårlig behandling af folketinget, og det er en for dårlig behandling også af de udvalgsmedlemmer, som rent faktisk, så vidt jeg kan skønne, har arbejdet temmelig energisk med dette lovforslag. Man har haft adskillige måneder til at komme med de ændringsforslag, så ligner det ikke noget at komme med dem imellem anden og tredje behandling og eventuelt komme med dem til tredje behandling.

Der er også en enkelt anden bemærkning, jeg har svært ved at tilbageholde. Det ser jo mystisk ud, når der optræder 9 forskellige mindretal og ingen flertal, når man ser på, hvor nær nogle af mindretallene i virkeligheden ligger hinanden. Det er jo simpelt hen ikke til at se forskel på hr. Lysholt Hansens stilling og på Danmarks kommunistiske partis stilling. Hvorfor kunne de ikke have fundet ud af at optræde som ét mindretal? Det havde dog været rimeligere, hvis man havde fundet sammen til lidt færre mindretal.

Men som sagt, vi vil altså stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Arne Bjerregaard (Kr.F):

Jeg må beklage, at vores almindelige ordfører ikke kan være til stede i dag. Men jeg vil håbe, at de synspunkter, jeg fremfører, vil være sammenfaldende med ordføreren eller det, hun kunne have ønsket at fremføre.

Lad mig sige om forslaget med de ændringsforslag, som der ligger, at vi selvfølgelig er enige i de ændringsforslag, som vi selv har stillet, og vi kan også sige, at dem, det konservative folkeparti har stillet, er vi enige i. Vi ønsker nemlig i forbindelse med lukkeloven at se på begge parter, nemlig på de handlende og på forbrugerne. Men forbrugerne er jo desværre i fokus i øjeblikket. Den lille handlende lægger man ikke mærke til. Həm tager man almindeligvis intet hen-